

עת"א 39795/12/14 - אלי לוי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 39795-12-14 לוי(אסיר) נ' משטרת
20 ינואר 2015
ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופט צבי דותן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר
נגד
המשיבים
אלי לוי (אסיר)
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד רונית אבישר

ב"כ המשיב 2 עו"ד קרן לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר, גרוש ואב לשלושה ילדים, מרצה מאסר ראשון במשך 9 חודשים בגין עבירות מס ותקיפת עובדי רשות המיסים וגרימת חבלה חמורה לאחד מהם והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 8.12.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר התעלמה מגילו המתקדם של העותר, ממצבו הרפואי, מהתנהגותו התקינה במהלך מאסרו ומהחרטה שהביע במעמד הדיון כפי שבאה לביטוי בפרוטוקול דיון הוועדה.

ב"כ העותר אינה מתעלמת מהעובדה שהעותר לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו ולא יצא לחופשות, אך טוענת, כי

עמוד 1

הדבר הראשון נמנע ממנו בגלל יתרת מאסר קצרה (כפי שעולה מדו"ח גורמי הטיפול) והדבר השני נמנע ממנו מאחר ולא הגיש בקשה לצאת לחופשה על מנת שלא להטריח את בני משפחתו, שיצטרכו ללוותו במהלך חופשה.

ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת כי אין במצבו הרפואי של העותר כדי לגרום לשחרורו, שכן הוא חולה מזה שנים ארוכות והדבר לא מנע ממנו לבצע עבירות. עוד היא טוענת, כי גם לדעת העותר הוא חולה מזה שנים רבות, ומחלתו לא מנעה ממנו לבצע את עבירות המס בסכום של מיליוני ₪, ולכן אין בה כדי לגרום לשחרורו על תנאי.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה, כי היא לא התעלמה מתקופת המאסר הקצרה של העותר ומהחרטה שהביע במהלך משפטו. כך גם לא התעלמה הוועדה מהבטחת העותר שלא ישוב לבצע עבירות, מכוונתו לחזור לגור עם משפחתו שתומכת בו, אך היא קבעה יש בעובדה שהעותר לא שולב בתהליך טיפולי ולא יצא לחופשות כדי לגרום לדחיית העתירה.

עיון בעמדת גורמי הטיפול ורש"א שהיו בפני הוועדה והוצגו גם בפנינו מעלה, כי רש"א סברה שהעותר אינו מתאים לתוכנית טיפולית לאחר שחרורו בהיעדר השתלבות בהליך טיפולי במהלך מאסרו, וגם גורמי הטיפול התרשמו שהעותר מתקשה לנהל את חייו במישורים השונים, חסר כוחות פיזיים ומעשיים והתקשה לקחת אחריות על מעשיו לעבירות המס ולעבירות אלימות.

גם אם העותר לא השתלב בתהליך טיפולי בשל יתרת מאסר קצרה, הרי יש בתיאור אישיותו של העותר וביחסו לעבירות נושא מאסרו בתוספת לכך שלא יצא לחופשות ולא ניתן היה לבחון את התנהגותו במהלך חופשות כדי להצדיק את עמדת הוועדה לפיה לא ניתן לשחרר את העותר על תנאי, במיוחד כאשר לא הוצגה בפני הוועדה תוכנית שיקומית לאחר שחרורו.

היום טענה ב"כ העותר שהעותר פנה לד"ר שני, אשר הכין עבורו תוכנית שיקומית.

פנייה זו היא מאוחרת מדי, שכן העותר לא פנה לקבלת טיפול לפני שחרורו המוקדם אלא רק לאחר החלטת הוועדה נושא העתירה, ומשכך איננו יכולים להסתמך על תוכנית זו, שלא הייתה בפני הוועדה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ב"כ העותר הציגה בפנינו בקשה להכנסת מטפל פרטי על מנת שיכין תוכנית שיקומית לעותר לאחר שחרורו. אני מורים לשב"ס לאפשר הכנסת המטפל הפרטי בתנאים שייקבעו על ידי שב"ס.

ניתן והודע היום כ"ט טבת תשע"ה, 20/01/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד